

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ РАГІМОВОЇ АНАСТАСІЇ БОРИСІВНИ

Культура, у найбільш широкому розумінні цього поняття, є надбанням усієї історії виникнення і розвитку людського світу.

Культура кожного народу, національна культура, складає важливі вузлові елементи загального культурного простору, забезпечуючи його різноманітність та неповторність.

Українська національна культура є культурою, вистражданою нашим народом протягом усієї його героїчної історії. Саме тому вважаю, що такі соціальні інституції та організації як Український Культурний Фонд потребують усілякої підтримки вищих державних органів нашої країни та зкоординованої співпраці з іншими організаціями. Це сприяло б розвитку Фонду та зміцненню його позицій в українському і світовому культурному просторі. Тим самим, справа пропаганди, плідного розвитку української національної культури активно просувалася б не лише в межах нашої держави, а й далеко за її кордонами. Важливість роботи Українського Культурного Фонду я вбачаю у тому, що проекти, котрі він здійснює і буде здійснювати надалі, слугуватимуть потужним чинником консолідації усіх українців світу заради розбудови й розквіту нашої національної культури.

На моє глибоке переконання, акцент у роботі Фонду повинен робитися на відродженні українських традицій та збереженні самобутності нашої культури. Ми повинні запозичувати досвід інших держав з пропаганди їхніх культурних надбань у якості важливого інструментарію для розвитку нашої культури, її зміцнення та поширення.

Сьогодні світ стрімко змінюється, трансформації піддаються, здавалося б, усталені культурні форми. У цій ситуації завданням Культурного Фонду є не пряме наслідування пропонованих нам сьогодні форм та стратегій культурного розвитку, а привнесення у цей світовий культурний контекст нашого, українського, вибудованого у віках світовідчуття, розуміння подальших шляхів розвитку культури України і людства. Українська культура багата прекрасними одвічними традиціями, її творіння просякнуті життєлюбством та світлим, радісним сприйняттям оточуючого світу. Саме ці риси ми повинні усіляко зміцнювати і пропагувати, аби зберегти національну українську культуру для нащадків. Згадаймо рядки великого Тараса Шевченка: «Чужому навчайтесь, і свого не цурайтесь».

Одним з головних завдань на посаді Виконавчого директора, у разі мого обрання, є підвищення рівня обізнаності українського та світового загалу про роботу Фонду. Задля цього вважаю необхідним розширення громадських рад з проблем культурного розвитку. Фонд у своїй роботі повинен керуватися, окрім іншого, календарем знаменних дат. Нинішній 2021 рік є ювілейним роком Лесі Українки (150 років з дня народження). Дієвою пропагандою Фонду могли б стати заходи, присвячені цій події.

Вважаю, що для громадян України актуальним є долучення до діяльності Фонду. На жаль, багато талановитих митців не звертаються до нього за підтримкою через свою невідомість про існуючі програми підтримки Фондом культурних та мистецьких ініціатив. Причиною незвернення до Фонду може бути також недостатня прозорість експертних оцінок проєктів, котрі пропонуються. Це є проблемним питанням і потребує вирішення. Необхідно розширювати також географію заявників на участь у конкурсі: від центру до найвіддаленіших куточків України. З цією метою потрібно проводити якомога більше інформаційних заходів у регіонах.

Я, як медіа експерт із певним досвідом, ставлю перед собою завдання активно долучатися до роботи зі ЗМІ, звітувати щодо проєктів під час прес-конференцій, прес-сніданків, запроваджувати новітні підходи: активне використання соціальних мереж (Facebook, Instagram, Clubhouse), налагодження співпраці з блогерами та лідерами громадської думки для розповсюдження інформації про роботу Фонду.

Вважаю за потрібне не тільки реалізовувати численні проєкти, спрямовані на виявлення та підтримку молодих талантів, але й ставити завдання інтегрування творчих молодіжних ініціатив до стратегії національного розвитку. Доречно, на мій погляд, використовувати іменні стипендії Українського Культурного Фонду для нагородження кращих студентів освітніх закладів і молодих митців, а також грошові квоти для вступників до навчальних закладів культурно-мистецького спрямування.

Значною підтримкою роботи Фонду могло б стати створення просвітницького журналу «Український Культурний Фонд», у котрому б висвітлювались не лише питання культурної, меценатської політики Фонду, а й пропагувались історичні місця нашої батьківщини з метою можливого поширення світового туризму до України. Таким чином реалізовувалася б не лише ідеологічна складова роботи Фонду, а й фінансове забезпечення його подальших ініціатив. Означене сприяло б подальшому поширенню контактів Фонду з міністерствами освіти і науки, туризму та іншими.

У якості конкретних дій Фонду пропоную в найближчі три роки вирішити наступні завдання: окреслити план кількості проектів для дітей, молоді, старшого покоління, з їхнім чітким сегментуванням. Зробити це потрібно для того, щоб поставлені цілі могли бути вимірюваними. Для залучення більш значного обсягу фінансування повинні окреслюватися не лише стратегічні цілі, а й враховуватись кількісні показники, оскільки мова цифр є переконливішою за промовисті гасла про культуру, особливо під час пандемії.

Кожний зацікавлений громадянин повинен мати змогу ознайомитися зі звітністю Фонду і переконатися на досвіді тих, хто вже виграв конкурс, що реалізовувати свої творчі задуми та проекти є цілком можливим. З цією метою необхідно зняти відео історії успіху та пропагувати їх у соціальних мережах (YouTube).

Ще одне з важливих завдань цього Фонду я, як можливий виконавчий директор, вбачаю у відродженні й пропаганді інституту меценатства як безкорисливого служіння рідній українській культурі. З цією метою можна запроваджувати цікаві інформативні культурні заходи для бізнесу: бізнес-сніданки з талановитими митцями, відкриті дискусії та обговорення, тощо.

Цікавою ініціативою Фонду могло б стати проведення благодійних мистецьких аукціонів.

У діяльності Фонду необхідно також враховувати нові тенденції розвитку культури. Наприклад, заснувати програми підтримки цифрового мистецтва, котре сьогодні набуває широкої популярності. В Україні існує достатньо сильна школа з підготовки ІТ фахівців і, під патронатом Фонду, можна було б створювати власні цифрові твори. Враховуючи швидкість розповсюдження інформації в Інтернет, вони стали б впізнаними та популярними в усьому світі.

Враховуючи світову пандемію, також доцільно було б профінансувати силами Фонду створення найбільш популярних вистав на платформі YouTube (наприклад, косплей, ноу-хау для молоді на базі комп'ютерних ігор).

Підсумовуючи усе зазначене, хочу виокремити три найголовніші завдання, які, на моє переконання, повинен вирішити Фонд:

- 1) збереження української культурної спадщини;
- 2) пропаганда української національної культури;
- 3) активне залучення різних верств суспільства до цього процесу.

Сподіваюся, що мої знання та професійний досвід допоможуть в їхній реалізації.

Маючи певний досвід в культурній та медіа галузях, на прикладі реалізованих мною проектів, розумію як правильно вибудувати стратегію розвитку Українського Культурного Фонду задля подальшого розквіту культури нашої держави.

